

RECHTSPRAAK

Zijn partijen overeengekomen dat aan werknemer een dertiende maand dient te worden uitgekeerd als vast looncomponent, of is een bonusregeling afgesproken onder voorwaarden die nog nader moesten worden vastgesteld? Onduidelijkheid over bonusregeling in beginsel voor risico werkgever, maar onder omstandigheden kan dit ook voor risico van werknemer zijn.

Feiten

Partijen zijn een arbeidsovereenkomst overeengekomen, op grond waarvan werknemer in dienst trad bij werkgeefster, in de functie van HR-manager voor een periode van één jaar, ingaande op 3 januari 2022. In de arbeidsovereenkomst is opgenomen dat werknemer een bonus kon krijgen, op basis van een bonusregeling. Die bonusregeling bestond nog niet op het moment dat partijen dit afspraken. Werknemer heeft de arbeidsovereenkomst tussentijds beëindigd per 8 augustus 2022. Voorafgaand aan zijn laatste werkdag heeft werknemer zijn vakantiedagen opgenomen. Op dat moment was de bedoelde bonusregeling nog niet vastgesteld. Werknemer vordert betaling van een 13e maand, naar rato van zijn dienstverband, vermeerderd met rente en kosten. Werkgeefster betwist dat zij een dertiende maand naar rato verschuldigd is. De verschuldigdheid van een bonus zou volgens haar moeten worden vastgesteld aan de hand van een door werknemer op te stellen bonusregeling. Dat werknemer dit zou doen is een van de afspraken geweest bij zijn indiensttreding, hij had die bonusregeling op het moment dat hij de arbeidsovereenkomst opzegde nog niet gemaakt.

Oordeel

Zijn partijen overeengekomen dat werknemer recht heeft op een onvoorwaardelijke 13e maand?

De kantonrechter is van oordeel dat geen sprake is van een vaste looncomponent, bestaande uit een dertiende maand. Partijen hebben tijdens de mondelinge behandeling toegelicht dat zij hebben onderhandeld over het salaris. Werknemer vroeg een salaris van € 5.000 per maand, terwijl werkgeefster maar € 4.500 per maand wilde betalen, op basis van 36 uur. Partijen zijn het erover eens dat ze dat verschil hebben opgelost door een bonusregeling overeen te komen. Daaruit volgt dat het niet de bedoeling van partijen is geweest een dertiende maand als vast looncomponent overeen te komen, hetgeen ook volgt ook uit de bevestigingsbrief van 12 oktober 2021 waarin staat “*Bonusregeling 13e maand op basis van behaalde doelstellingen recruitment*”. Ook blijkt uit de inhoud van de arbeidsovereenkomst dat het ging om een voorwaardelijke bonusregeling die bovendien eenzijdig gewijzigd kon worden door

werkgeefster.

Heeft werknemer recht op een dertiende maand naar rato omdat [gedaagde] geen bonusregeling heeft getroffen?

Partijen verwijten elkaar over en weer dat geen bonusregeling tot stand is gekomen. Volgens werkgeefster was het de taak van werknemer om een bonusregeling op te tuigen. Werknemer stelt dat hij dat wel heeft geprobeerd, maar dat de bestuurders van werkgeefster wegens drukte niet beschikbaar waren voor overleg daarover. In het verlengde daarvan verwijten partijen elkaar slecht werknemerschap en slecht werkgeverschap. De kantonrechter is van oordeel dat in ieder geval van slecht werkgeverschap niet is gebleken en dat artikel 7:611 BW dus niet als basis kan dienen voor toewijzing van de gevorderde bonus. Uit de stellingen van werknemer in deze zaak volgt dat hij er belang bij had dat geen bonusregeling werd vastgesteld omdat hij meent dat bij gebrek aan een inhoudelijke bonusregeling, recht zou hebben op een dertiende maand naar rato. Naar het oordeel van de kantonrechter moet daarom kritisch worden gekeken naar de eigen inspanningen van werknemer om een bonusregeling van de grond te krijgen. Wat partijen wel overeengekomen zijn, maakt niet dat werkgeefster op grond van goed werkgeverschap gehouden zou zijn de gevorderde bonus aan werknemer te betalen. De bonusregeling waarvoor werknemer zou zorgdragen, was bij het opzeggen van de arbeidsovereenkomst in het geheel nog niet gerealiseerd. De vorderingen van werknemer worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 19-04-2023

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2023:2837

Zaaknummer: 10168905 EXPL 22-7156

Rechters: D.C.P.M. Straver

Advocaten: L.E. Roberts-Hafkamp en A. el Azouti

Wetsartikelen: 7:611 BW